

REGLUGERÐ

um gildistöku reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2075/2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með tríkínu í kjöti, auk áorðinna breytinga.

1. gr.

Innleiðing.

Ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í I. kafla, I. viðauka, skulu öðlast gildi með breytingum og viðbótum sem leiðir af I. viðauka, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans. Á grundvelli ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2007, frá 27. október 2007, öðlast eftirfarandi EB-gerðir gildi hér á landi:

- a) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2075/2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með tríkínu í kjöti.
- b) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1665/2006 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2075/2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með tríkínu í kjöti.

2. gr.

Fylgiskjöl.

Reglugerðir framkvæmdastjórnarinnar skv. 1. gr. eru birtar sem fylgiskjöl I og II við reglugerð þessa.

3. gr.

Eftirlit.

Matvælastofnun og heilbrigðisnefndir sveitarfélaga undir yfirumsjón Matvælastofnunar fara með eftirlit með því að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt í samræmi við 6. og 22. gr. laga nr. 93/1995.

4. gr.

Þvingunarúrræði og viðurlög.

Um brot gegn reglugerð þessari fer samkvæmt 30. gr., 30. gr. a – 30. gr. e og 31. gr. laga nr. 93/1995 um matvæli.

5. gr.

Lagastöð.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 31. gr. a laga nr. 93/1995 um matvæli, með síðari breytingum.

6. gr.

Gildistaka.

Reglugerðin öðlast gildi 1. mars 2010. Þó taka efnisákvæði reglugerða framkvæmdastjórnarinnar skv. 1. gr. ekki til kjöts, mjólkur, eggja og hrárra afurða úr þessum matvælategundum fyrr en 1. nóvember 2011.

Sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytinu, 5. febrúar 2010.

Jón Bjarnason.

Baldur P. Erlingsson.

Fylgiskjal I.**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2075/2005**

frá 5. desember 2005

um sértækar reglur um opinbert eftirlit með trikinu í kjöti

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis ⁽¹⁾, einkum 9. og 10. lið 18. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu ⁽²⁾, reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 og (EB) nr. 882/2004 frá 29. apríl 2004 um opinbert eftirlit til að staðfesta að lög um fóður og matvæli og reglur um heilbrigði og velferð dýra séu virt⁽³⁾ er mælt fyrir um heilbrigðisreglur og -kröfur varðandi matvæli úr dýraríkinu og opinbert eftirlit sem krafist er.
- 2) Til viðbótar við þessar reglur skal kveða á um sértækari kröfur fyrir *trikinu*. Kjöt af alisvínum, villisvínum, hrossum og öðrum dýrategundum kann að vera smitað af þráðormum af ættkvíslinni *Trichinella*. Neysla kjöts sem er smitað af *trikinu* getur valdið alvarlegum sjúkdómi í mönnum. Gera skal ráðstafanir til að koma í veg fyrir sjúkdóm í mönnum sem orsakast af neyslu kjöts sem er smitað af *trikinu*.

- 3) Vísindanefnd um heilbrigðisráðstafanir á sviði dýra og dýraafurða sem tengjast lýðheilsu samþykkti álit 22. nóvember 2001 varðandi trikinuveiki, faraldsfræði, greiningaraðferðir og svínarækt sem er laus við trikinu. Vísindanefnd Matvælaöryggisstofnunar Evrópu um líffræðilega hættu (Biohaz) samþykkti 1. desember 2003 álit varðandi gagnsemi frystiaðferða og upplýsingar um þær í því skyni að leyfa megi neyslu kjöts, sem er smitað af trikinu eða bandormssulli (*Cysticercus*), til manneldis. Vísindanefndin um líffræðilega hættu samþykkti 9. og 10. mars 2005 álit um áhættumat á endurskoðaðri útfærslu skoðunar á sláturdýrum á svæðum þar sem trikiná er óalgeng.

- 4) Tilskipun ráðsins 77/96/EBE frá 21. desember 1976 um rannsókn á trikinu (*Trichinella spiralis*) við innflutning á nýju alisvínakjöti frá þriðju löndum ⁽⁴⁾ var felld úr gildi með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/41/EB frá 21. apríl 2004 um niðurfellingu tiltekinna tilskipana sem varða hollustuhætti í tengslum við matvæli og heilbrigðisskilyrði við framleiðslu og markaðssetningu tiltekinna afurða úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis og um breytingu á tilskipunum ráðsins 89/662/EBE og 92/118/EBE og ákvörðun ráðsins 95/408/EB ⁽⁵⁾.

- 5) Ýmsar rannsóknarstofuaðferðir hafa verið samþykktar til að greina trikinu í nýju kjöti. Segulhræriaðferðin (magnetic stirrer method) til meltingar á safnsýnum er talin áreiðanleg aðferð við venjubundnar greiningar. Sýni til sníklagreiningar skal stækkað ef ekki er hægt að taka sýnið á stöðum þar sem sniklarnir taka sér gjarnan bólfestu og ef aukin áhætta er á að dýrategundin smitist. Með skoðun í trikinusjá (trichoscopic examination) er ekki hægt að greina óhjúpaðar tegundir trikinu sem sýkja húsdýr og villt dýr og menn og aðferðin hentar ekki lengur sem greiningaraðferð til almennrar notkunar. Trikinusjáraðferð skal eingöngu nota í undantekningartilvikum við skoðun þegar fáum dýrum er slátrað á viku, að því tilskildu að stjórnandi matvælafyrirtækisins geri ráðstafanir til að vinna kjötið á þann hátt að það sé fullkomlega öruggt til neyslu. Þó skal veita aðlögunartíma til að skipta þessari aðferð út fyrir áreiðanlegri greiningaraðferð.

⁽¹⁾ [1] (Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 206, leiðrétt með (Stjtið. ESB L 226, 25.6.2004, bls. 83.⁽²⁾ Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55, leiðrétt með (Stjtið. ESB L 226, 25.6.2004, bls. 22.⁽³⁾ Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1, leiðrétt með (Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1.⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 26, 31.1.1977, bls. 67.⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 157, 30.4.2004, bls. 33, leiðrétt með (Stjtið. ESB L 195, 2.6.2004, bls. 12. [6] (Stjtið. ESB L 325, 12.12.2003, bls. 31.

Aðrar aðferðir, s.s. sermiprófanir, geta komið að gagni við vöktun þegar tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins hefur fullgilt prófanimar og þegar framkvæmdastjórnin hefur tilnefnt slíka rannsóknarstofu. Sermiprófanir henta ekki til að greina trikinusmit í einstökum dýrum sem ætluð eru til manneldis.

- 6) Frysting kjöts við tiltekin skilyrði getur dregið alla sníkla í því en tilteknar tegundir trikinu, sem finnast í veiðidýrum og hrossum, þola frystingu við þá samsetningu hitastigs og tíma sem mælt er með.

- 7) Lögbært yfirvald skal viðurkenna opinberlega bújarðir sem lausar við trikinu að uppfylltum sérstökum skilyrðum. Eldissvín frá slíkum bújörðum skulu undanþegin skoðun vegna trikinu. Lögbært yfirvald skal viðurkenna opinberlega flokka bújarða sem lausa við trikinu að uppfylltum sérstökum skilyrðum. Slík viðurkenning ætti að fækka þeim vettvangsskoðunum sem lögbæra yfirvaldið þarf að gera en því verður eingöngu við komið í aðildarríkjum þar sem sjúkdómar hafa verið óalgengir um langa hríð.

- 8) Reglubundin vöktun alisvína, villisvína, hrossa og refa eða annarra vísidýra er mikilvægt tæki til að meta breytingar á algengi sjúkdóma. Niðurstöður úr slíkri vöktun skulu tilkynntar í árlegri skýrslu í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/99/EB frá 17. nóvember 2003 um eftirlit með dýrasjúkdómum og smitöldum dýrasjúkdóma sem berast í fólk

- 9) Reglugerð (EB) nr. 853/2004 gildir ekki um villt veiðidýr eða kjöt af villtum veiðidýrum sem er afhent beint til neytenda eða um smásölufyrirtæki á staðnum sem afhendir slíkt kjöt beint til neytenda. Það skal því vera á ábyrgð aðildarríkjanna að samþykkja landsbundnar ráðstafanir til að draga úr áhættu á að trikinusmitað kjöt af villtum svinum komist til neytenda.

- 10) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÞESSA REGLUGERÐ:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Skilgreining

Í þessari reglugerð merkir trikiná allar tegundir þráðorma sem eru af ættkvíslinni *Trichinella*.

II. KAFLI

SKYLDUR LÖGBÆRRA YFIRVALDA OG STJÓRNENDA MATVÆLAFYRIRTÆKJA

2. gr.

Taka sýna úr skrokkum

1. Taka skal sýni kerfisbundið úr skrokkum alisvína í sláturhúsum sem hluta af skoðun eftir slátrun.

Taka skal sýni úr hverjum skrokki og rannsaka það með tilliti til trikinu á rannsóknarstofu, sem lögbært yfirvald tilnefnir, með einni af eftirfarandi greiningaraðferðum:

a) tilvísunargreiningaraðferðinni sem sett er fram í I. kafla I. viðauka eða

b) jafngildri greiningaraðferð sem sett er fram í II. kafla I. viðauka.

2. Þar til niðurstöður liggja fyrir úr trikinurannsókninni og að því tilskildu að stjórnandi matvælafræðisins ábyrgist fullan rekjanleika gildir eftirfarandi:

a) Slíka skrokka má stykkja í sex hluta hið mesta í sláturhúsi eða stykkjunarstöð sem er á sama athafnasvæði og sláturhúsið (athafnasvæðið).

b) Þrátt fyrir ákvæði a-liðar og í kjölfar samþykkis lögbærs yfirvalds er heimilt að stykkja skrokkana í stykkjunarstöð, hvort sem hún er tengd eða aðskilin sláturhúsinu, að því tilskildu að:

i. það sé gert undir eftirliti lögbærs yfirvalds,

ii. hver skrokkur eða hluti hans endi ekki á fleiri en einni stykkjunarstöð,

iii. stykkjunarstöðin sé innan yfirráðasvæðis aðildarríkisins og

- iv. allir hlutar skrokkans séu dæmdir óhæfir til manneldis ef niðurstöðurnar reynast jákvæðar.

3. Taka skal sýni kerfisbundið úr skrokkum hrossa, villisvína og annarra dýrategunda, alinna og villtra, sem eru næmar fyrir trikinusmiti, í sláturhúsum eða starfsstöðvum sem meðhöndla veiðidýr, sem hluta af skoðun eftir slátrun.

Ekki þarf að taka slík sýni ef lögbært yfirvald hefur gengið úr skugga um, með áhættumati, að hætta á trikinusmiti í tilteknum dýrategundum, öldum eða villtum, sé óveruleg.

Taka skal sýni úr hverjum skrokki og rannsaka það í samræmi við I. og III. viðauka á rannsóknarstofu sem lögbært yfirvald tilnefnir.

3. gr.

Undanþágur

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 2. gr. skal kjöt af alisvínum, sem hefur sætt frystimeðhöndlun í samræmi við II. viðauka undir eftirliti lögbærs yfirvalds, undanþegið trikinurannsókn.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. 2. gr. skulu skrokkar og kjöt af alisvínum, sem haldið er eingöngu til eldis og slátrunar, undanþegin trikinurannsókn ef dýrin eru:

- a) frá bújörð eða flokki bújarða sem lögbært yfirvald hefur viðurkennt opinberlega sem trikinulaus í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í II. kafla IV. viðauka,
- b) frá svæði sem er opinberlega viðurkennt sem svæði þar sem hætta á trikinusmiti í alisvínum er óveruleg eftir að:
- i. viðkomandi aðildarríki hefur sent tilkynningu þess efnis, sem og frumskýrslu, til framkvæmdastjórnarinnar og annarra aðildarríkja með upplýsingunum sem settar eru fram í D-lið II. kafla IV. viðauka og
- ii. svæðið hefur verið samþykkt sem svæði þar sem hætta á trikinusmiti er óveruleg í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð:

Hin aðildarríkin skulu fá þrjá mánuði til að senda skriflegar athugasemdir til framkvæmdastjórnarinnar eftir að þeim berst tilkynningin sem um getur í i. lið. Ef framkvæmdastjórnin eða aðildarríki hreyfa engum andmælum skal svæðið viðurkennt sem svæði þar sem hætta á trikinusmiti er óveruleg og alisvín frá því svæði skulu undanþegin skoðun vegna trikinu við slátrun.

Framkvæmdastjórnin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir svæði sem hafa fengið slíka viðurkenningu.

3. Ef lögbært yfirvald nýtir sér þá undanþágu, sem kveðið er á um í 2. mgr., skal hlutaðeigandi aðildarríki senda framkvæmdastjórninni ársskýrslu með þeim upplýsingum sem um getur í D-lið II. kafla IV. viðauka í samræmi við 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 2003/99/EB.

Ef aðildarríki sendir ekki umrædda ársskýrslu eða ef hún er ófullnægjandi að því er þessa reglugerð varðar gildir undanþágan ekki lengur fyrir viðkomandi aðildarríki.

4. gr.

Rannsókn á trikinu og notkun heilbrigðismerkis

1. Skrokkar, sem um getur í 2. gr., eða hlutar þeirra, að undanskildum þeim sem um getur í b-lið 2. mgr. 2. gr., mega ekki fara af athafnasvæðinu fyrr en niðurstöður úr rannsókn á trikinu liggja fyrir og staðfest hefur verið að þær eru neikvæðar.

Á sama hátt mega aðrir hlutar dýrs, sem innihalda rákóttan vöðvavef, sem ætlaðir eru til manneldis eða sem fôður, ekki fara af athafnasvæðinu fyrr en niðurstöður úr rannsókn á trikinu liggja fyrir og staðfest hefur verið að þær eru neikvæðar.

2. Dýraúrgangur og aukaafurðir úr dýrum, sem innihalda ekki rákóttan vöðva og ekki eru ætlaðar til manneldis, mega fara af athafnasvæðinu áður en niðurstöður rannsókna á trikinu liggja fyrir.

Lögbæru yfirvaldi er þó heimilt að krefjast rannsókna á trikinu eða meðhöndlunar á aukaafurðunum áður en leyft er að þær fari af athafnasvæðinu.

3. Ef fyrir hendi eru starfsreglur í sláturhúsum til að tryggja að engir hlutar skrokka, sem skoðaðir eru, fari af athafnasvæðinu fyrr en niðurstöður úr rannsókn á trikinu reynast neikvæðar og lögbært yfirvald samþykkir starfsreglurnar formlega má nota heilbrigðismerkið, sem kveðið er á um í 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 854/2004, áður en niðurstöður rannsókna á trikinu liggja fyrir.

5. gr.

Þjálfun

Lögbært yfirvald skal sjá til þess að allir starfsmenn, sem fást við rannsókn á sýnum til að greina trikinu, fái nægilega þjálfun og taki þátt í:

- a) áætlun um gæðaeftirlit með þeim prófunum sem eru notaðar til að greina trikinu og

- b) reglulegu mati á prófunar-, skráningar- og greiningar-aðferðum sem notaðar eru á rannsóknarstofunni.

6. gr.

Aðferðir til greiningar

1. Nota skal þær aðferðir til greiningar sem settar eru fram í I. og II. kafla I. viðauka til að rannsaka sýni sem um getur í 2. gr.:

- a) ef ástæða er til að ætla að um trikinusmit sé að ræða eða
- b) ef sýni, sem koma frá sömu bújörð, hafa áður greinst jákvæð með trikinusjáraðferðinni sem um getur í 1. mgr. 16. gr.

2. Öll jákvæð sýni skulu send til landsbundinnar tilvísunarrannsóknarstofu eða tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins til að greina þá tegund trikinu sem um er að ræða.

7. gr.

Viðbragðsáætlanir

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu, eigi síðar en 31. desember 2006, semja viðbragðsáætlun þar sem lýst er öllum aðgerðum sem grípa skal til ef sýni, sem um getur í 2. og 16. gr., greinast jákvæð með tilliti til trikinu. Í áætluninni skulu vera upplýsingar um:

- a) rekjanleika smitaðs skrokks/smitaðra skrokka og hluta hans/þeirra sem innihalda vöðvavef,
- b) ráðstafanir til að fást við smitaðan skrokk/smitaða skrokka og hluta hans/þeirra,
- c) rannsókn á upptökum smitsins og hvers kyns útbreiðslu þess meðal villtra dýra,
- d) hvers kyns ráðstafanir sem skal grípa til á smásölu- eða neytendastigi,
- e) ráðstafanir sem skal grípa til ef ekki reynist unnt að bera kennsl á smitaðan skrokk í sláturhúsinu,
- f) greiningu á þeirri tegund trikinu sem um er að ræða.

8. gr.

Viðurkenning á bújörðum sem eru opinberlega lausar við trikinu

Lögbæru yfirvaldi er heimilt að viðurkenna opinberlega bújarðir eða flokka bújarða sem trikinulausar, að uppfylltum eðurförum kröfum:

- a) ef um er að ræða bújarðir: kröfurnar sem mælt er fyrir um í I. kafla og A-, B- og D-lið II. kafla IV. viðauka,

- b) ef um er að ræða flokka bújarða: kröfurnar sem mælt er fyrir um í C- og D-lið II. kafla IV. viðauka.

9. gr.

Upplýsingaskylda stjórnenda matvælafyrirtækja

Stjórnendur matvælafyrirtækja á bújörðum sem hafa verið viðurkenndar sem trikinulausar bújarðir skulu upplýsa lögbær yfirvöld um allar kröfur, sem mælt er fyrir um í I. kafla og B-lið II. kafla IV. viðauka, sem ekki er lengur fullnægt eða um hvers kyns breytingar aðrar sem kunna að hafa áhrif á trikinulausa stöðu bújarðarinnar.

10. gr.

Skoðun á trikinulausum bújörðum

Lögbært yfirvald skal sjá til þess að reglubundnar skoðanir fari fram á bújörðum sem hafa verið lýstar trikinulausar.

Tíðni skoðana skal ráðast af áhættu með tilliti til forsögu um sjúkdóma og algengi, fyrri niðurstaðna, landsvæðis, villtra dýra á staðnum sem eru smitnæm, starfsvenja í búfjárrækt, eftirlitsdýralæknis og þess hve vel bændur fara að reglum.

Lögbært yfirvald skal sjá til þess að allar undaneldisgyltur og -geltir frá trikinulausum bújörðum séu rannsökuð í samræmi við 1. mgr. 2. gr.

11. gr.

Vöktunaráætlanir

Lögbært yfirvald skal fylgja vöktunaráætlun sem nær til alisvína, hrossa og annarra dýrategunda sem eru næmar fyrir trikinu og eru frá bújörðum eða flokki bújarða sem hafa verið viðurkennd sem trikinulaus eða frá svæðum sem eru viðurkennd sem svæði þar sem hætta á trikinusmiti er óveruleg til þess að sannreyna að dýrin séu í reynd laus við trikinu.

Í vöktunaráætluninni skal mælt fyrir um tíðni prófana, fjölda dýra sem á að prófa og sýnatökuáætlun. Í því skyni skal taka sýni úr kjöti og rannsaka þau og kanna hvort í þeim finnast trikinusniklar í samræmi við I. eða II. kafla I. viðauka.

Vöktunaráætlunin getur tekið til sermíaðferða sem viðbótarúræða þegar tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins hefur fullgilt heppilega prófunaraðferð.

12. gr.

Afturköllun opinberrar viðurkenningar á að bújarðir séu lausar við trikinu eða að svæði búi við óverulega hættu á trikinusmiti

1. Ef alisvín eða aðrar dýrategundir, sem geta smitast af trikinu og eru frá bújörð sem hefur verið opinberlega viðurkennd sem trikinulaus bújörð, greinast jákvæð með tilliti til trikinu skal lögbært yfirvald án tafar:

- a) afturkalla opinbera viðurkenningu bújarðarinnar sem trikinulausrar bújarðar,
- b) rannsaka öll alisvín við slátrun í samræmi við 1. mgr. 2. gr. og framkvæma sermiprófun á öllum dýrum á bújörðinni, sem eru næm fyrir trikinu, þegar tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins hefur fullgilt viðeigandi prófunaraðferð,
- c) rekja og prófa öll undaneldisdýr sem komu á bújörðina og, eftir því sem unnt er, öll undaneldisdýr sem hafa farið af bújörðinni í a.m.k. sex næstliðna mánuði áður en jákvæðu niðurstöðurnar komu fram; í því skyni skal safna sýnum úr kjöti og rannsaka þau og kanna hvort í þeim finnast trikinusníklar með greiningaraðferðunum í I. og II. kafla I. viðauka; nota má sermiprófun þegar tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins hefur fullgilt viðeigandi prófunaraðferð,
- d) rannsaka, eftir því sem gerlegt er, útbreiðslu sniklasmits vegna dreifingar á kjöti af alisvínnum sem var slátrað næst áður en jákvæðar niðurstöður fengust,
- e) upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um þetta,
- f) hefja faraldsfræðilega rannsókn til að upplýsa um orsök smitsins,
- g) auka tíðni prófana samkvæmt vöktunaráætluninni og gildissvið þeirrar vöktunaráætlunar sem kveðið er á um í 11. gr.,
- h) grípa til viðeigandi ráðstafana ef ekki reynist unnt að finna smitaðan skrokk í slátruhúsinu, þ.m.t.:
 - i. stækka hvert kjötsýni sem tekið er og notað við prófun skrokka sem hugsanlega eru smitaðir eða
 - ii. dæma skrokkana óhæfa til manneldis og
 - iii. grípa til viðeigandi ráðstafana við förgun á skrokkum sem hugsanlega eru smitaðir eða hlutum þeirra og þeim skrokkum sem greinast jákvæðir.

2. Lögbært yfirvald skal afturkalla opinbera viðurkenningu á bújörð eða flokki bújarða sem trikinulausum ef:

- i. einhver þeirra krafna, sem mælt er fyrir um í I. eða II. kafla IV. viðauka, er ekki lengur uppfyllt,
 - ii. niðurstöður sermiprófana eða niðurstöður frá rannsóknarstofu í kjölfar sýnatöku úr slátruðu svíni leiða í ljós að bújörð eða flokkur bújarða getur ekki lengur talist laus við trikinu.
3. Ef upplýsingar úr vöktunaráætluninni eða vöktunaráætlun með villtum dýrum leiða í ljós að svæði getur ekki lengur talist svæði þar sem hætta á trikinusmiti í alisvínnum er óveruleg skal framkvæmdastjórnin taka svæðið af skránni og upplýsa hin aðildarríkin um það.
4. Í kjölfar afturköllunar á viðurkenningu geta bújarðir aftur fengið viðurkenningu sem trikinulausar bújarðir þegar þau vandamál, sem komu í ljós, hafa verið leyst og kröfurnar, sem mælt er fyrir um í A-lið II. kafla IV. viðauka, hafa verið uppfylltar á fullnægjandi hátt að mati lögbærs yfirvalds.

III. KAFLI**INNFLUTNINGUR**

13. gr.

Heilbrigðisráðgjafur við innflutning

Aðeins er heimilt að flytja kjöt, sem inniheldur rákótta vöðva, af dýrategundum sem kunna að bera með sér trikinusmit og koma frá þriðja landi inn í Bandalagið ef kjötið hefur verið rannsakað með tilliti til trikinu í því þriðja landi fyrir útflutning.

Slík rannsókn skal fara fram í samræmi við 2. gr. á öllum skrokknum eða, verði því ekki við komið, á hverjum hálfum skrokki, fjórðungi, hluta eða stykki af skrokknum.

14. gr.

Undanþágur frá 13. gr.

1. Heimilt er að flytja inn kjöt af alisvínnum, sem hefur ekki sætt þeirri rannsókn sem um getur í 13. gr., að því tilskildu að kjötið sé frá bújörð í þriðja landi, sem Bandalagið hefur viðurkennt opinberlega sem trikinulausa bújörð í samræmi við 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 854/2004, samkvæmt beiðni frá lögbæru yfirvaldi umrædds lands ef með fylgir skýrsla til framkvæmdastjórnarinnar sem sýnir fram á að kröfurnar í I. kafla IV. viðauka hafi verið uppfylltar.

2. Heimilt er að flytja inn kjöt af alisvínnum, sem ekki hefur sætt þeirri rannsókn sem um getur í 13. gr., að því tilskildu að

kjötið hafi verið frystimeðhöndlað í samræmi við II. viðauka undir eftirliti lögbærs yfirvalds í þriðja landinu.

15. gr.

Skjöl

Heilbrigðisvottorðinu, sem fylgir innfluttu kjöti og um getur í 13. gr., skal fylgja yfirlýsing opinbers dýralæknis þess efnis að:

- a) kjötið hafi verið rannsakað í þriðja landinu, sem er upprunaland, í samræmi við 13. gr. eða
- b) kjötið uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 1. eða 2. mgr. 14. gr.

Frumrit skjalsins skal fylgja kjötinu nema undanþága hafi verið veitt í samræmi við 4. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 854/2004.

IV. KAFLI

BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

16. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Aðildarríkin geta leyft að trikínusjáraðferðin, sem sett er

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. desember 2005.

fram í III. kafla I. viðauka, sé notuð fyrir alisvín og villisvín í undantekningartilvikum til 31. desember 2009 ef:

- a) þörf er á að rannsaka staka skrokka, sem um getur í 2. gr., hvern fyrir sig í vinnslustöð sem slátrar ekki fleiri en 15 alisvínum á dag eða 75 alisvínnum á viku eða sem meðhöndlar ekki meira en 10 villt svín til setningar á markað á dag og
- b) greiningaraðferðirnar, sem settar eru fram í I. og II. kafla I. viðauka, liggja ekki fyrir.

2. Ef trikínusjáraðferðin er notuð skal lögbært yfirvald sjá til þess að:

- a) kjötið sé merkt með heilbrigðismerki sem er augljóslega frábrugðið heilbrigðismerknu sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 853/2004 og að kjötið sé afhent beint til neytenda eða til smásöluaðila sem afhendir kjötið beint til neytenda og
- b) kjötið sé ekki notað við framleiðslu á afurðum ef trikínan drepst ekki í framleiðsluferlinu.

17. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Greiningaraðferðir

I. KAFLI

TILVÍSUNARGREININGARAÐFERÐ

Segulhræriaðferðin til meltingar á safnsýnum

1. Tæki og prófefni

- a) Hnifur eða skæri og töng til að taka sýni.
- b) Bakkar, sem er skipt niður í 50 afmarkaða ferninga sem hver rúmar kjötsýni sem er u.þ.b. 2 g, eða önnur áhöld sem eru jafn áreiðanleg að því er varðar rekjanleika sýnanna.
- c) Blandari með beittu blaði til að saxa. Ef sýnin eru stærri en 3 g verður að nota kjöthakkavél með 2–4 mm götum eða skæri. Ef um er að ræða frosið kjöt eða tungu (eftir að slímhúðin, sem ekki er hægt að melta, hefur verið fjarlægð) er nauðsynlegt að nota kjöthakkavél.
- d) Segulhræritæki með hitaplötu sem er stillt með hitastilli og teflonhúðaðir hræripinnar, u.þ.b. 5 sm langir.
- e) Keilulaga skiltrektir úr gleri með a.m.k. 2 l rúmtaki, helst með teflontöppum (öryggistöppum).
- f) Standar, hringir og klemmur.
- g) Sigtí, möskvastærð 180 mikron, ytra þvermál 11 sm, með ryðfríu stálneti.
- h) Trektir, innanmál ekki minna en 12 sm, til að setja undir sigtin.
- i) Bikarglós úr gleri, rúmtak 3 lítrar.
- j) Mæliglós úr gleri, rúmmál 50–100 ml, eða skilvinduglós.
- k) Trikinusjá (trichinoscope) með láréttu borði eða viðsjá með birtustillanlegum ljósgjafa sem er festur undir smásjárborðið.
- l) Allmargar 9 sm ræktunarskálar (til að nota með viðsjá) og á botn þeirra eru markaðir 10×10 mm rannsóknarferningar með oddhvössu áhaldi.
- m) Lirfutalningarskál (til að nota með trikinusjá) sem gerð er úr 3 mm þykkum akrilplötum sem hér segir:
 - i. botninn á skálinni skal vera 180×40 mm og honum skal vera skipt upp í afmarkaða ferninga,
 - ii. langhliðarnar skulu vera 230×20 mm,
 - iii. skammhliðarnar skulu vera 40×20 mm. Festa skal botninn og skammhliðarnar milli langhliðanna þannig að á endunum myndist tvö lítil handföng. Efri hlið botnsins verður að vera 7–9 mm ofan við neðsta hluta rammans sem lang- og skammhliðarnar mynda. Hlutarnir skulu festir saman með lími sem hæfir efinu.
- n) Álpappír.

- o) 25% saltsýra.
- p) Pepsín, styrkleiki: 1: 10000 NF (US National Formulary) sem samsvarar 1: 12500 BP (British Pharmacopoea) og 2000 FIP (Fédération internationale de pharmacie).
- q) Kranavatn, hitað í 46–48 °C.
- r) Vog með a.m.k. 0,1 g nákvæmni.
- s) Málmbakkar, rúmmál 10–15 lítrar, til að safna saman þeim meltingarvökva sem eftir verður.
- t) Rennipípur af mismunandi stærðum (1, 10 og 25 ml) og rennipípuhaldarar.
- u) Hitamælir með 0,5 °C nákvæmni á sviðinu 1–100 °C.
- v) Vökvasuga fyrir kranavatn.

2. Taka sýna og magn sem á að melta

- a) Úr heilum skrokki alisvíns skal taka sýni sem vegur a.m.k. 1 g úr einum af meginvöðvum þindarinnar (pillar of the diaphragm), þar sem hann tengist sinarhluta hennar. Nota má sérstakar trikinutangir að því tilskildu að hægt sé að tryggja nákvæmni á bilinu 1,00 og 1,15 g.

Ef um er að ræða gyltur og gelti til undaneldis skal taka stærra sýni, sem vegur a.m.k. 2 g, úr meginvöðvum þindarinnar þar sem þeir tengjast sinarhluta hennar.

Ef meginvöðva þindarinnar vantar skal taka sýni sem er tvöfalt stærra en 2 g (eða 4 g ef um er að ræða gyltur og gelti til undaneldis) úr rifjahluta eða bringubeinshluta þindarinnar eða úr kjálka-, tungu- eða kviðvöðvum.

- b) Ef um kjötstycki er að ræða skal taka sýni, sem vegur a.m.k. 5 g, úr rákóttum vöðva sem inniheldur litla fitu og, ef unnt er, nálægt beinum eða sinum. Taka skal sýni sömu stærðar úr kjöti sem ekki er ætlað til fülleldunar eða til annars konar vinnslu eftir slátrun.
- c) Að því er varðar frosin sýni skal taka sýni, sem vegur a.m.k. 5 g, úr rákóttum vöðvavef til greiningar.

Þyngd kjötsýnanna á við um kjötsýni sem er án nokkurrar fitu eða fells. Sýna skal sérstaka aðgæslu þegar vöðvasýni eru tekin úr tungunni til að komast hjá mengun frá slímhúð tungunnar, sem er ekki hægt að leysa upp, sem getur hindrað aflestur af botnfallinu.

3. Aðferð

I. Heil safnsýni (100 g af sýnum hverju sinni)

- a) $16 \pm 0,5$ ml af saltsýru eru settir í 3 lítra bikarglas sem inniheldur 2,0 l af kranavatni, sem hefur verið forhitað í 46–48 °C; hræripinni er settur í bikarglasið, bikarglasið er sett á forhitaða plötuna og byrjað að hræra.
- b) $10 \pm 0,2$ g af pepsini er bætt við.
- c) 100 g af sýnum, sem tekin hafa verið í samræmi við 2. lið, eru söxuð í blandaranum.
- d) Saxaða kjötið er sett í 3 lítra bikarglasið með vatninu, pepsíninu og saltsýrunni.
- e) Hnífnum úr blandaranum er dýft hvað eftir annað í meltingarvökvann í bikarglasinu og blandaraskálin er hreinsuð með litlu magni af meltingarvökvannum til að fjarlægja það kjöt sem loðir ennþá við.
- f) Bikarglasinu er lokað með álpappír.
- g) Segulhræripinnann verður að stilla þannig að hann viðhaldi stöðugu hitastigi á bilinu 44–46 °C meðan á aðgerðinni stendur. Meðan hrært er verður meltingarvökvinn að snúast svo hratt að djúpur svelgur myndist án þess að skvettugangur verði.

- h) Meltingarvökvinn er hrærður þangað til kjötagrnirnar hverfa (u.þ.b. 30 mín). Síðan er slökkt á hræribúnaðinum og meltingarvökvanum hellt á sigtið og hann látinn síga í botnfellingartrektina. Lengri meltingartími kann að vera nauðsynlegur (ekki lengri en 60 mínútur) við vinnslu tiltekinna kjötttegunda (tungu, villibráðar o.s.frv.).
- i) Meltingarferlið telst fullnægjandi ef magnið, sem eftir verður í sigtinu, fer ekki yfir 5% af upphafsþyngd sýnisins.
- j) Meltingarvökvinn er látinn standa í trektinni í 30 mínútur.
- k) Eftir 30 mínútur er 40 ml sýni af vökvásýninu látið renna hratt í mæliglas eða skilvinduglas.
- l) Meltingarvökvinn og annar fljótandi úrgangur er geymdur í bakka þangað til greiningu á sýninu er að fullu lokið.
- m) 40 ml sýnið er látið standa í 10 mínútur. 30 ml af floti eru síðan dregnir varlega upp með sögi til að fjarlægja efsta lagið svo að eftir verða að hámarki 10 ml.
- n) 10 ml botnfallinu sem eftir er af sýninu er hellt í lifrufalningarskál eða ræktunarskál.
- o) Mæliglasið eða skilvinduglasið er hreinsað með að hámarki 10 ml af kranavatni sem þarf að bæta við sýnið í lifrufalningarskálinni eða ræktunarskálinni. Því næst er sýnið rannsakað með trikínusjá eða viðsjá við fimmtán-til tvítugfalda stækkun. Sjónræn greining með annarri tækni er heimil að því tilskildu að sýnt hafi verið fram á að rannsókn á jákvæðum viðmiðunarsýnum gefi jafngóðar eða betri niðurstöður en hefðbundnar, sjónrænar greiningaraðferðir. Í öllum tilvikum þar sem um er að ræða grunsamleg svæði eða form, sem líkjast sníklum, skal nota enn meiri stækkun, sextug- til hundraðfalda.
- p) Meltingarvökvar skulu rannsakaðir um leið og þeir eru tilbúnir. Ekki skal undir nokkrum kringumstæðum fresta rannsókninni til næsta dags.

Ef meltingarvökvar eru ekki rannsakaðir innan 30 mínútna verður að gera þá tæra á eftirfarandi hátt: Um 40 ml lokasýni er hellt í mæliglas og þetta látið standa í 10 mínútur. 30 ml af flötinu eru síðan fjarlægðir svo eftir verða 10 ml. Fyllt er að 40 ml með kranavatni. Eftir að vökvinn hefur verið látinn setjast til í 10 mínútur í viðbót eru 30 ml af flötinu dregnir upp með sögi svo að eftir verða að hámarki 10 ml til rannsóknar í ræktunarskál eða lifrufalningarskál. Mæliglasið er skolað með að hámarki 10 ml af kranavatni og skolvatninu er bætt við sýnið í ræktunarskálinni eða lifrufalningarskálinni til rannsóknar.

Ef í ljós kemur við rannsókn að botnfallið er gruggugt er sýninu hellt í mæliglas og fyllt að 40 ml með kranavatni og aðferðinni sem lýst er hér að framan síðan fylgt. Endurtaka má aðferðina tvisvar til fjórum sinnum þar til vökvinn er nógu tær til áreiðanlegs aflesturs.

II. Safnsýni sem eru minna en 100 g.

Ef þörf krefur má bæta allt að 15 g við 100 g heildarsafnsýni og rannsaka með þessum sýnum í samræmi við I. lið 3. liðar. Ef sýni er yfir 15 g skal rannsaka það sem heilt safnsýni. Fyrir safnsýni allt að 50 g má minnka magn meltingarvökva og innihalds niður í 1 lítra af vatni, 8 ml af saltsýru og 5 g af pepsíni.

III. Jákvæðar eða vafasamar niðurstöður

Ef niðurstöður rannsóknar á safnsýni gefa jákvæðar eða vafasamar niðurstöður skal taka 20 g viðbótarsýni úr hverju svíni, í samræmi við a-lið 2. liðar. 20 g sýni úr fimm svínum eru hópuð saman og rannsökuð með aðferðinni sem lýst er hér að framan. Þannig skal rannsaka sýni úr 20 hópum með fimm svínum í hverjum hópi.

Ef trikína greinist í safnsýni úr fimm svínum skal safna 20 g sýnum til viðbótar úr hverju svíni í hópnum og rannsaka skal hvert sýni sérstaklega með aðferðinni sem lýst er hér að framan.

Sýni með sniklum skulu geymd í 90% etýlalkóhóli til varðveislu og tegundargreiningar hjá tilvisunarrannsóknarstofu viðkomandi aðildarríkis eða hjá tilvisunarrannsóknarstofu Bandalagsins.

Eftir að sniklarnir hafa verið teknir frá skal afmenga jákvæða vökva (meltingarvökva, flot, skolvökva o.s.frv.) með því að hita þá í a.m.k. 60 °C.

II. KAFLI

JAFNGILDAR ADFERÐIR

A. Vélræn meltingaraðferð á safnsýni með greiningu á botnfalli

1. Tæki og prófefni

- a) Hnífur eða skæri til að taka sýni.
- b) Bakkar, sem er skipt niður í 50 afmarkaða ferninga sem hver rúmar kjötsýni sem er u.þ.b. 2 g, eða önnur áhöld sem eru jafn áreiðanleg að því er varðar rekjanleika sýnanna.
- c) Kjöthakkavél eða rafmagnsblandari.
- d) Eltimagablandari (stomacher lab-blender) 3500 thermo model.
- e) Plastpokar sem henta fyrir eltimagablandarann.
- f) Keilulaga skiltrektir sem rúma 2 lítra, helst með teflontöppum (öryggistöppum).
- g) Standar, hringir og klemmur.
- h) Sigt, möskvastærð 180 míkron, ytra þvermál 11 sm, með neti úr ryðfríu stáli eða látúni.
- i) Trektir, innanmál ekki minna en 12 sm, til að nota undir sigtin.
- j) 100 ml mæliglós úr gleri
- k) Hitamælir með 0,5 °C nákvæmni á sviðinu 1–100 °C.
- l) Titrari, t.d. rafmagnsrakvél sem hausinn hefur verið tekinn af.
- m) Raflíði sem kveikir og slekkur með einnar mínútu millibili.
- n) Tríkinusjá með láréttu borði eða viðsjá með birtustíllanlegum ljósgjafa sem er festur undir smásjárborðið.
- o) Lirfutalningarskál og allmargar ræktunarskálur, 9 sm að þvermáli, sbr. l- og m-lið 1. liðar I. kafla.
- p) 17,5% saltsýra.
- q) Pepsín, styrkleiki: 1: 10000 NF (US National Formulary) sem samsvarar 1: 12500 BP (British Pharmacopoeia) og 2000 FIP (Fédération internationale de pharmacie).
- r) Allmargar 10 lítra fötur til notkunar við afmengun búnaðar, t.d. með formalíni, og fyrir meltingarvökva sem eftir er þegar sýni greinast jákvæð.
- s) Vog, með 0,1 g nákvæmni.

2. Taka sýna og magn sem á að melta

Eins og mælt er fyrir um í 2. lið I. kafla.

3. *Aðferð*

I. Mölun.

Gæði meltingarinnar aukast ef kjötsýnin eru hökkuð í kjöthakkavél fyrirfram. Ef rafmagnsblandari er notaður verður að gangsetja hann þrisvar til fjórum sinnum í u.þ.b. eina sekúndu í hvert sinn.

II. Meltingaraðferð

Þessi aðferð getur tekið til heilla safnsýna (100 g af sýnum í einu) eða safnsýna sem eru undir 100 g.

a) Heil safnsýni (100 sýni hverju sinni).

- i. Tvöfaldur plastpoki er settur á eltimagablandarann og hitastillirinn stilltur á 40–41 °C.
- ii. Einum og hálfum lítra af vatni, sem hefur verið forhitað í 40–41 °C, er hellt í innri plastpokann.
- iii. 25 ml af 17,5% saltsýru er bætt í vatnið í eltimaganum.
- iv. 100 sýni, sem vege u.þ.b. 1 g hvert (við 25–30 °C), eru tekin úr hverju sýni fyrir sig, í samræmi við 2. lið og þeim er bætt við.
- v. Að lokum er bætt við 6 g af pepsíni. Þessari röð verður að fylgja nákvæmlega til að koma í veg fyrir niðurbrot pepsínsins.
- vi. Síðan er eltimaginn látinn elta innihald pokans í 25 mínútur.
- vii. Plastpokinn er tekinn úr eltimaganum og meltingarvökvinn síaður gegnum sigtið og honum safnað í 3 lítra bikarglas.
- viii. Plastpokinn er skolaður með u.þ.b. 100 ml af vatni sem er síðan notað til að hreinsa sigtið og að lokum bætt við siuvökvann í bikarglasinu.
- ix. Bæta má allt að 15 stökum sýnum við heildarsafnsýni 100 sýna og rannsaka þau með þessum sýnum.

b) Minni safnsýni (færri en 100 sýni).

- i. Tvöfaldur plastpoki er settur á eltimagablandarann og hitastillirinn stilltur á 40–41 °C.
- ii. Útbúa skal meltingarvökva með því að blanda saman u.þ.b. einum og hálfum lítra af vatni og 25 ml af 17,5% saltsýru. 6 g af pepsíni er bætt við og öllu blandað saman við 40–41 °C hita. Þessari röð verður að fylgja nákvæmlega til að koma í veg fyrir niðurbrot pepsínsins.
- iii. Mæla skal það rúmmál af meltingarvökvanum sem samsvarar 15 ml fyrir hvert gramm af sýni (t.d. þarf fyrir 30 sýni rúmmál sem er $30 \times 15 \text{ ml} = 450 \text{ ml}$) og það er síðan flutt í innri plastpokann ásamt kjötsýnunum sem vege u.þ.b. 1 g (við 25–30 °C) og tekin eru úr hverju sýni fyrir sig, í samræmi við 2. lið.
- iv. Vatni, sem er u.þ.b. 41 °C heitt, er hellt í ytri pokann þannig að samanlagt rúmmál í pokunum tveimur verði einn og hálfur lítri. Síðan er eltimaginn látinn elta innihald pokans í 25 mínútur.
- v. Plastpokinn er tekinn úr eltimaganum og meltingarvökvinn síaður gegnum sigtið og honum safnað í 3 lítra bikarglas.
- vi. Plastpokinn er skolaður með u.þ.b. 100 ml af vatni (við 25–30 °C) en það er síðan notað til að hreinsa sigtið og því er að lokum bætt við siuvökvann í bikarglasinu.

III. Einangrun lifra með botnfellingu

- Bæta skal ís (300–400 g af ísflögum eða ískurli) við meltingarvökvann þannig að rúmmál hans verði u.þ.b. 2 lítrar. Síðan er hrært í meltingarvökvanum þar til ísinn hefur bráðnað. Ef um er að ræða smærri safnsýni (sjá b-lið II. liðar) verður að minnka ísmagnið sem því nemur.

- Kældur meltingarvökvinn er færður í 2 lítra skiltrekk sem er með titrara í aukaklemmu.
- Botnfelling er látin halda áfram í 30 mínútur en á meðan er botnfellingartrekkinn látinn titra með jöfnu millibili, þ.e. titringur er hafður á í eina mínútu og í kjölfarið einnar mínútu hlé.
- Eftir 30 mínútur er 60 ml sýni af botnfallinu látið renna hratt í 100 ml mæliglas (trekkinn er hreinsuð með hreinsiefnalausn eftir notkun).
- 60 ml sýnið er látið standa í a.m.k. 10 mínútur en eftir það er flotíð dregið upp með sögi svo að eftir verða 15 ml sem skulu rannsakaðir og kannað hvort í þeim finnast lírfur.
- Nota má einnota sprautur með plastslöngu til þess að skapa sog. Lengdin á slöngunni verður að vera þannig að 15 ml verði eftir í mæliglasinu þegar flansinn á sprautunni hvílir á brún glassins.
- Þeim 15 ml, sem eftir eru, er hellt í lírfutalningarskál eða tvær ræktunarskálur og þeir rannsakaðir í trikínusjá eða víðsjá.
- Mæliglasið er skolað með 5–10 ml af kranavatni og skolvatninu bætt við sýnið.
- Meltingarvökvar skulu rannsakaðir um leið og þeir eru tilbúnir. Ekki skal undir nokkrum kringumstæðum fresta rannsókninni til næsta dags.

Ef meltingarvökvarnir eru gruggugir eða ef þeir eru ekki rannsakaðir innan 30 mínútna verður að gera þá tæra á eftirfarandi hátt:

- Lokasýninu, 60 ml, er hellt í mæliglas og látið standa í 10 mínútur; síðan eru 45 ml af floti fjarlægðir með sögi og kranavatni bætt við þá 15 ml sem eftir eru til að fylla að 45 ml.
- Eftir að vökvinn hefur verið látinn standa í 10 mínútur til viðbótar eru 30 ml af floti dregnir upp með sögi og þeim 15 ml, sem eftir eru, er hellt í ræktunarskál eða lírfutalningarskál til rannsóknar.
- Mæliglasið er þvegið með 10 ml af kranavatni og skolvatninu er bætt við sýnið í ræktunarskálinni eða lírfutalningarskálinni til rannsóknar.

IV. Jákvæðar eða vafasamar niðurstöður

Ef niðurstöður eru jákvæðar eða vafasamar gilda ákvæðin sem mælt er fyrir um í III. lið 3. liðar I. kafla.

B. Vélræn meltingaraðferð til greiningar á safnsýni með síunartækni (filter isolation technique)

1. Tæki og prófefni

Eins og mælt er fyrir um í 1. lið A-hluta II. kafla

Viðbótarbúnaður:

- a) eins lítra trekk (Gelman) með síuhaldara (þvermál 45 mm),
- b) síuskífur úr ryðfríu stálneti með 0,35 mikrona möskvastærð (ytra þvermál síu: 45 mm), tveir gúmmíhringir, 1 mm þykkir (ytra þvermál: 45 mm, innra þvermál: 38 mm), stálnetið er sett milli gúmmíhringjanna tveggja og fest við þá með tveggja þátta lími sem hæfir báðum efnunum,
- c) keilufaska sem rúmar 3 lítra, með hliðarröri fyrir sog,
- d) síudæla,

- e) plastpokar sem rúma a.m.k. 80 ml,
- f) búnaður til að loka plastpokunum,
- g) rennilasi af styrkleikanum 1: 150000 soxhlet-einingar/gramm.

2. Taka sýna

Eins og mælt er fyrir um í 2. lið I. kafla.

3. Aðferð

I. Mólun

Gæði meltingarinnar aukast ef kjötsýnin eru hökkuð í kjöthakkavél fyrirfram. Ef rafmagnsblandari er notaður verður að gangsetja hann þrisvar til fjórum sinnum í u.þ.b. eina sekúndu í hvert sinn.

II. Meltingaraðferð

Þessi aðferð getur tekið til heilla safnsýna (100 g af sýnum í einu) eða safnsýna sem eru undir 100 g.

- a) Heil safnsýni (100 sýni hverju sinni).

Sjá a-lið II. þáttar í 3. lið A-hluta II. kafla.

- b) Minni safnsýni (færri en 100 sýni).

Sjá b-lið II. þáttar í 3. lið A-hluta II. kafla.

III. Einangrun lifra með síun

- a) Bæta skal ís (300–400 g af isflögum eða ískurli) við meltingarvökvann til að rúmmál hans verði u.þ.b. 2. lítrar. Ef um er að ræða smærri safnsýni verður að minnka ísmagnið sem því nemur.

- b) Hrært er í meltingarvökvanum þar til ísinn hefur bráðnað. Kældur meltingarvökvinn er síðan látinn standa í a.m.k. þrjár mínútur til að lifurnar hringi sig.

- c) Trektin (Gelman), með síuhaldara og síuskífu, er fest á keilufloösku sem er tengd við síudælu.

- d) Meltingarvökvanum er hellt í trektina og hann síaður. Undir lok síunarinnar má beita sögi með síudælunni til að auðvelda meltingarvökvanum að renna gegnum síuna. Taka verður sögið af áður en sían verður þurr, þ.e. þegar 2–5 ml af vökva eru eftir í trektinni.

- e) Þegar allur meltingarvökvinn hefur verið síaður er sían fjarlægð og sett í plastpoka sem er 80 ml að rúmmáli ásamt 15–20 ml af rennilasalausn. Rennilasalausnin er búin til með því að bæta 2 g af rennilasa í 100 ml af kranavatni.

- f) Plastpokanum er lokað með tvöfaldrí lokun og hann síðan settur á milli innri og ytri pokans í eltimaganum.

- g) Eltimaginn er látinn elta sýnin í þrjár mínútur, hvort sem um er að ræða heilt safnsýni eða minna safnsýni.

- h) Eftir þrjár mínútur er plastpokinn, með síu og rennilasalausn, tekinn úr eltimaganum og opnaður með skærum. Vökvanum er hellt í lifrufalningarskál eða ræktunarskál. Pokinn er skolaður með 5–10 ml af vatni sem síðan er bætt við í lifrufalningarskálina til rannsóknar í trikínusjá eða í ræktunarskálina til rannsóknar í viðsjá.

- i) Meltingarvökvarnir skulu rannsakaðir um leið og þeir eru tilbúnir. Ekki skal undir nokkrum kringumstæðum fresta rannsókninni til næsta dags.

Aths.: Ekki má nota síuskífurnar nema þær séu alveg hreinar. Óhreinar síur mega aldrei þorna. Síuskífurnar má hreinsa með því að láta þær standa í rennilasalaun yfir nótt. Fyrir notkun skulu þær skolaðar í nýrri rennilasalaun í eltimaganum.

IV. Jákvæðar eða vafasamar niðurstöður

Ef niðurstöður eru jákvæðar eða vafasamar gilda ákvæðin sem mælt er fyrir um í III. lið 3. liðar I. kafla.

C. Sjálfvirk meltingaraðferð til greiningar á safnsýnum sem eru allt að 35 g

1. Tæki og prófefni

- a) Hnifur eða skæri til að taka sýni.
- b) Bakkar, sem er skipt niður í 50 afmarkaða ferninga sem hver rúmar kjötsýni sem er u.þ.b. 2 g, eða önnur áhöld sem eru jafn áreiðanleg að því er varðar rekjanleika sýnanna.
- c) Blandari, Trichomatic 35® með siubúnaði.
- d) Saltsýra, $8,5 \pm 0,5\%$, miðað við þyngd.
- e) Gagnsæjar himnusúr úr pólýkarbonati sem eru 50 mm í þvermál og með opstærðina 14 míkron.
- f) Pepsín, styrkleiki: 1: 10000 NF (US National Formulary) sem samsvarar 1: 12500 BP (British Pharmacopoeia) og 2000 FIP (Fédération internationale de pharmacie).
- g) Vog, með 0,1 g nákvæmni.
- h) Töng með flötum kjafti.
- i) Fjöldi smásjárgerlja með a.m.k. 5 sm langri langhlið eða fjöldi ræktunarskála sem eru a.m.k. 6 sm að þvermáli og á botn þeirra eru markaðir 10×10 mm ferningar með oddhvössu áhaldi.
- j) (Viðsjá) smásjá með ljósgjafa (fimmtánföld til sextugföld stækkun) eða trikinusjá með láréttu borði.
- k) Fata til að safna í vökvaúrgangi.
- l) Allmargar 10 lítra fötur til að nota við afmengun búnaðar, t.d. með formalíni, og fyrir meltingarvökva sem eftir er þegar sýni greinast jákvæð.
- m) Hitamælir með $0,5$ °C nákvæmni á sviðinu $1-100$ °C.

2. Taka sýna

Eins og mælt er fyrir um í 2. lið I. kafla

3. Aðferð

I. Meltingaraðferð

- a) Blandaranum með siubúnaðinum skal komið fyrir, úrgangsrörið tengt og komið þannig fyrir að úr því renni í úrgangsfötuna.
- b) Upphitun hefst þegar kveikt er á blandaranum.
- c) Áður en þetta er gert verður að opna botnlokann sem er undir hvarfhólfinu (reaction chamber) og loka honum aftur.

- d) Allt að 35 sýni, sem vegea u.þ.b. 1 g hvert (við 25–30 °C), eru tekin úr hverju sýni fyrir sig í samræmi við 2. lið og þeim er síðan bætt við. Tryggja þarf að stórir bitar af sinum séu fjarlægðir því að þeir geta stíflað himnusíuna.
- e) Fylla skal með vatni upp að brúninni á vökvahólfi sem er tengt blandaranum (u.þ.b. 400 ml).
- f) Fylla skal að brúninni á minna, viðtengda vökvahólfinu með u.þ.b. 30 ml af saltsýru (8,5%).
- g) Setja skal himnusíu undir grófu síuna í síuhaldaranum í síubúnaðinum.
- h) Að lokum er bætt við 7 g af pepsíni. Þessari röð verður að fylgja nákvæmlega til að koma í veg fyrir niðurbrot pepsínsins.
- i) Setja þarf lokin á hvarf- og vökvahólfin.
- j) Velja skal meltingartíma. Velja skal stuttan meltingartíma (5 mínútur) fyrir sýni úr svinum sem eru á hefðbundnum aldri til slátrunar og lengri tíma (8 mínútur) fyrir önnur sýni.
- k) Þegar blandari er gangsettur hefst blöndunar- og meltingarferlið sjálfkrafa og því næst síun. Eftir 10–13 mínútur er ferlinu lokið og það stöðvast sjálfkrafa.
- l) Opna skal lok hvarfhólfins eftir að gengið hefur verið úr skugga um að hólfið sé tómt. Ef froða eða meltingarvökvi er eftir í hólfinu skal endurtaka vinnsluferlið í samræmi við V. lið.

II. Einangrun lírfa

- a) Fjarlægja skal síuhaldarann og færa himnusíuna yfir á sýnisgler eða í ræktunarskál.
- b) Himnusían er rannsökuð í smásjá, víðsjá eða trikinusjá.

III. Hreinsun búnaðar

- a) Ef niðurstöður eru jákvæðar skal fylla hvarfhólf blandarans að tveimur þriðju hlutum með sjóðandi vatni. Venjulegu kravatni er hellt í viðtengda vökvahólfið þar til flýtur yfir neðri skynjarann. Síðan fer sjálfvirk hreinsun fram. Afmenga skal síuhaldarann og allan annan búnað, t.d. með formalíni.
- b) Þegar vinnu hvers dags er lokið skal fylla vökvahólf blandarans með vatni og láta hann fara í gegnum staðlaða vinnulotu.

IV. Notkun himnusía

Ekki má nota hverja himnusíu úr pólýkarbonati oftar en fimm sinnum. Síunni skal snúið eftir hverja notkun. Auk þess skal skoða síuna eftir hverja notkun með tilliti til hvers konar skemmda sem gætu gert hana óhæfa til frekari notkunar.

V. Aðferð, sem skal nota, ef melting er ófullnægjandi og ekki er unnt að koma síun við

Þegar hefðbundinni vinnulotu blandarans er lokið í samræmi við I. lið 3. liðar C-þáttar skal opna lokið á hvarfhólfinu og kanna hvort froða eða vökvi sé eftir í hólfinu. Ef svo er skal halda áfram sem hér segir:

- a) loka skal botnlokunum undir hvarfhólfinu,
- b) fjarlægja skal síuhaldarann og færa himnusíuna yfir á sýnisgler eða í ræktunarskál,
- c) setja skal nýja himnusíu í síuhaldarann og koma honum fyrir,
- d) hella skal vatni í vökvahólf blandarans þar til flýtur yfir neðri skynjarann,
- e) láta sjálfvirka hreinsunarlotu fara fram,
- f) að lokinni hreinsunarlotunni skal opna lokið á hvarfhólfinu og kanna hvort einhver vökvi sé eftir,

- g) ef hólfíð er tómt skal fjarlægja síuhaldarann og færa himnusiuna með töng yfir á sýnisgler eða í ræktunarskál,
- h) himnusiurnar tvær skulu rannsakaðar í samræmi við II. lið 3. liðar C-þáttar. Ef ekki er hægt að rannsaka siurnar skal endurtaka allt meltingarferlið með lengri meltingartíma í samræmi við I. lið 3. liðar C-þáttar.

VI. Jákvæðar eða vafasamar niðurstöður

Ef niðurstöður eru jákvæðar eða vafasamar gilda ákvæðin sem mælt er fyrir um í III. lið 3. liðar í I. kafla.

III. KAFLI

RANNSÓKN Í TRÍKÍNUSJÁ

1. *Tækjabúnaður*

- a) Tríkínusjá með glóðarperu með þrítug- til fertugfaldri og áttatíu- til hundraðfaldri stækkun eða víðsjá með birtustillanlegum ljósgjafa sem er festur undir smásjárborðið.
- b) Glerplötupressa (compressorium) sem samanstendur af tveimur glerplötum (og annarri þeirra er skipt í nokkra, jafnstóra fleti).
- c) Lítil, bogin skæri.
- d) Lítil töng.
- e) Hnífur til að skera sýni.
- f) Lítil, tölusett ílát til að geyma sýnin aðskilin.
- g) Dropateljari.
- h) Glas með ediksýru og glas með kalíumhýdroxíðlausn til að leysa upp alla kalkútfallingu og mýkja þurr kjöt.

2. *Taka sýna*

Ef um er að ræða heila skrokka skal taka úr hverju dýri nokkur sýni á stærð við heslihnetu:

- a) Úr alisvínaskrokkum skal taka slík sýni úr báðum meginvöðvum þindarinnar þar sem þeir tengjast sinarhlutanum.
- b) Úr villisvínnum skal taka sýni úr báðum meginvöðvum þindarinnar þar sem þeir tengjast sinarhlutanum og að auki úr kjálka, vöðvum neðri hluta fótleggjar, millirifjavöðvum og tunguvöðvum sem alls gera sex sýni úr hverju dýri.
- c) Ef ekki er unnt að taka sýni úr tilteknum vöðvum skal taka alls fjögur sýni úr þeim vöðvum sem eru tiltækir.
- d) Úr kjötstykki skal taka úr rákóttum vöðvavef, helst án fitu, fjögur sýni á stærð við heslihnetu á mismunandi stöðum í hverju stykki, helst nálægt beinum eða sinum.

3. *Aðferð*

- a) Að jafnaði skal fylla glerplötupressuna með $1,0 \pm 0,1$ g af kjöti sem samsvarar yfirleitt 28 bitum á stærð við kjarna úr höfnum. Ef nauðsyn krefur skal fylla tvær glerplötupressur til að rannsaka 56 bita á stærð við kjarna úr höfnum.
- b) Ef báðir meginvöðvar þindarinnar eru fyrir hendi í alisvíni skal tríkínuskoðunarmaðurinn skera 28 bita á stærð við kjarna úr höfnum úr hvoru framangreindu sýnanna sem tekin eru úr heilum skrokki, samtals 56 bita.
- c) Ef einungis annar meginvöðvi þindarinnar er fyrir hendi skal skera 56 bita á mismunandi stöðum, helst þar sem hann tengist sinarhlutanum.

- d) Sýnin, sem tekin er úr hinum vöðvunum fjórum í villisvínunum, eru hvert um sig skorin í sjö bita, hvern og einn á stærð við kjarna úr höfnum, sem samtals gera 28 bita til viðbótar.
 - e) Tríkínuskoðunarmaðurinn pressar síðan bitana 56 (eða 84) milli glerplattanna þannig að hægt sé að lesa venjulegt letur gegnum sýnisglerið.
 - f) Ef kjötið í sýnunum, sem á að rannsaka, er þurrt og gamalt skal mýkja þau í 10–20 mínútur með blöndu af einum hluta af kalíumhýdroxíðlausn á móti u.þ.b. tveimur hlutum af vatni áður en pressað er.
 - g) Tríkínuskoðunarmaðurinn sker 14 bita á stærð við kjarna úr höfnum úr hverju sýni, sem tekið er úr kjötstykkjum, samtals 56 bita.
 - h) Smásjárrannsóknin skal fara fram þannig að hvert sýni er skannað hægt og vandlega undir þrítug- til fertugfaldrri stækkun.
 - i) Ef tríkínusjárskoðunin leiðir í ljós grunsamleg svæði skal rannsaka þau í tríkínusjóni við mestu stækkun (áttati- til hundraðfaldrri stækkun).
 - j) Ef niðurstöðurnar eru vafasamar er rannsóknin endurtekin á öðrum sýnum og sýnisglerjum þar til þær upplýsingar, sem krafist er, hafa fengist. Tríkínusjárrannsókn verður að standa í að minnsta kosti sex mínútur.
 - k) Sá lágmarkstími, sem ætlaður er fyrir rannsóknina, tekur ekki til þess tíma sem er nauðsynlegur til að taka sýnin og undirbúa þau.
 - l) Meginreglan skal vera sú að sá sem annast tríkínusjárrannsóknir má ekki rannsaka fleiri en 840 bita á dag sem samsvarar því að hann rannsaki 15 alisvín eða 10 villisvín.
-

II. VIÐAUKI

Frystimeðhöndlun

A. Frystiaðferð 1

- a) Kjöt, sem er frosið þegar það er tekið inn, skal geymt frosið.
- b) Í frystisalnum verður að vera séð fyrir nægri orku og tæknibúnaður skal vera þannig að tryggt sé að tilskilið hitastig náist mjög fljótt og haldist í öllum hlutum salarins og í öllum hlutum kjötsins.
- c) Einangrandi umbúðir skulu fjarlægðar fyrir frystingu nema þegar um er að ræða kjöt sem hefur þegar náð tilskildu hitastigi í öllum hlutum þegar það er sett í frystisalinn eða kjöt sem er í þannig umbúðum að þær koma ekki í veg fyrir að kjötið nái tilskildu hitastigi innan tiltekins tíma.
- d) Halda skal vörusendingum í frystisalnum aðskildum og á læstum stað.
- e) Skrá skal dagsetningu og tíma þegar hver sending er sett inn í frystisalinn.
- f) Hitastigið í frystisalnum verður að vera $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$ eða lægra. Mæla skal hitastigið með kvörðuðum, rafrænum hitamælitækjum og skrá það stöðugt. Ekki má mæla hitann beint í streymi kalda loftsins. Tækin skulu geymd á læstum stað. Á hitalínuritum verða að koma fram viðeigandi gögn úr kjötskoðunarskrá við innflutning og dagsetning og upphafs- og lokatími frystingar og skal varðveita þessi gögn í eitt ár.
- g) Kjöt, sem er allt að 25 sm að þvermáli eða þykkt, verður að frysta í a.m.k. 240 klukkustundir samfleytt og kjöt sem er á bilinu 25 til 50 sm að þvermáli eða þykkt verður að frysta í a.m.k. 480 klukkustundir samfleytt. Ekki má beita þessari frystimeðhöndlun ef um er að ræða kjöt sem er þykkra eða stærra að þvermáli. Frystitíminn er reiknaður frá þeim tímapunkti sem hitastigið í frystiklefanum nær því hitastigi sem tilgreint er í f-lið.

B. Frystiaðferð 2

- a) Kjöt, sem er allt að 15 sm að þvermáli eða þykkt, skal frysta samkvæmt einni af eftirtöldum samsetningum tíma og hitastigs:
 - 20 dagar við $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$,
 - 10 dagar við $-23\text{ }^{\circ}\text{C}$,
 - 6 dagar við $-29\text{ }^{\circ}\text{C}$.
- b) Kjöt, sem er á bilinu 15 – 50 sm að þvermáli eða þykkt, skal frysta samkvæmt einni af eftirtöldum samsetningum tíma og hitastigs:
 - 30 dagar við $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$,
 - 20 dagar við $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$,
 - 12 dagar við $-29\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Hitastigið í frystiklefanum má ekki vera hærra en það sem var valið sem óvirkjunarhitastig. Mæla skal hitastigið með kvörðuðum, rafrænum hitamælitækjum og skrá það stöðugt. Ekki má mæla hitann beint í streymi kalda loftsins. Geyma skal tækin á læstum stað.

Á hitalínuritum verða að koma fram viðeigandi gögn úr kjötskoðunarskrá við innflutning og dagsetning og upphafs- og lokatími frystingar og skal varðveita þessi gögn í eitt ár.

Ef notaðir eru lofffrystar til lausfrystingar (freezing tunnels) og ferlinu sem lýst er hér að framan er ekki fylgt nákvæmlega verður stjórnandi matvælafrirtækisins að geta sýnt lögbæru yfirvaldi fram á að staðgönguaðferðin sé árangursrík til að drepa trikinusníkla í svínakjöti.

C. *Frystiaðferð 3*

Meðhöndlunin felst í venjulegri frostþurrkun eða frystingu kjöts samkvæmt tilgreindri samsetningu tíma og hitastigs ásamt því að hitastigið í miðju hvers stykkis er vaktað.

a) Fylgja ber almennum ákvæðum a- til e-liðar í aðferð 1 að því er varðar eftirfarandi samsetningu tíma og hitastigs:

- 106 klst. við -18 °C,
- 82 klst. við -21 °C,
- 63 klst. við -23,5 °C,
- 48 klst. við -26 °C,
- 35 klst. við -29 °C,
- 22 klst. við -32 °C,
- 8 klst. við -35 °C,
- ½ klst. við -37 °C.

b) Mæla skal hitastigið með kvörðuðum, rafrænum hitamælitækjum og skrá það stöðugt. Nema hitamælisins er stungið inn í miðju kjötstykkis sem má ekki vera minna en þykkasta kjötstykkið sem á að frysta. Koma skal þessu stykki fyrir á versta staðnum í frystiklefanum, hvorki nálægt kælibúnaðinum né beint í streymi kalda loftins. Geyma skal tækin á læstum stað. Á hitalínuritum verða að koma fram viðeigandi gögn úr kjötskoðunarskrá við innflutning og dagsetning og upphafs- og lokatími frystingar og skal varðveita þessi gögn í eitt ár.

III. VIÐAUKI

Rannsókn á öðrum dýrum en svínunum

Rannsaka skal hrossakjöt, kjöt af villtum veiðidýrum og annað kjöt sem kann að innihalda trikínusníkla í samræmi við eina af þeim meltingaraðferðum sem tilgreindar eru í I. eða II. kafla I. viðauka með eftirfarandi breytingum:

- a) Taka skal sýni, sem veга a.m.k. 10 g, úr tungu- eða kjálkavöðva hrossa og úr framfæti, tungu eða þind villisvína.
- b) Þegar um hross er að ræða skal taka stærra sýni úr meginvöðva þindarinnar þar sem hann tengist sinarhlutanum ef fyrrgreindir vöðvar eru ekki fyrir hendi. Vöðvinn skal vera laus við bandvef og fitu.
- c) Að minnsta kosti 5 g af sýni eru melt í samræmi við tilvísunargreiningaraðferðina í I. kafla I. viðauka eða með jafngildri aðferð í II. kafla. Fyrir hverja meltingu má heildarþyngd vöðvans, sem er rannsakaður, ekki fara yfir 100 g ef um er að ræða aðferðina í I. kafla og aðferðir A og B í II. kafla og 35 g ef um er að ræða aðferð C í II. kafla.
- d) Ef niðurstöður eru jákvæðar skal taka 50 g viðbótarsýni til síðari, óháðrar rannsóknar.
- e) Taka skal, með fyrirvara um reglur um vernd dýrategunda, 10 g sýni til prófunar úr öllu kjöti af veiðidýrum öðrum en villisvínum, s.s. björnum, spendýrum, sem eru kjötætur (þ.m.t. sjávarspendýr), og skriðdýrum á þeim stöðum þar sem sníklarnir finnast helst eða stærri sýni ef ekki er unnt að taka sýni af þeim stöðum. Þeir staðir þar sem sníklarnir finnast helst eru eftirfarandi:
 - i. í björnum: þind, tyggjandi (masseter muscle) og tunga,
 - ii. í rostungum: tunga,
 - iii. í krókóðílum: tyggjandi, „musculi pterygoidei“ og millirifjavöðvar,
 - iv. í fuglum: vöðvar höfuðs (t.d. tyggjandi og hálsvöðvar),
- f) Meltingartíminn verður að vera nægilega langur til að tryggja næga meltingu á vefjum þessara dýra en má ekki fara yfir 60 mínútur.

IV. VIÐAUKI

Nákvæm skilyrði að því er varðar bújarðir sem eru lausar við trikinu og svæði þar sem hætta á trikinusmiti er óveruleg

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

„Hýsing við stýrð skilyrði í samþættum framleiðslukerfum“: starfshættir í búfjárrækt þar sem svinum er alltaf haldið, að því er varðar fóðrun og aðbúnað, við skilyrði sem stjórnandi matvælafyrirtækisins stýrir.

I. KAFLI

SKYLDUR STJÓRNENDA MATVÆLAFYRIRTÆKJA

- A. Stjórnendur matvælafyrirtækja skulu uppfylla eftirfarandi kröfur til að bújörð fái opinbera viðurkenningu um að hún sé laus við trikinu:
- a) Stjórnandinn verður að hafa gert allar hagnýtar varúðarráðstafanir að því er varðar byggingar og viðhald á þeim til að koma í veg fyrir að nagdýr, önnur spendýr og stórir fuglar, sem eru kjötætur, hafi aðgang að byggingum þar sem dýrum er haldið.
 - b) Stjórnandinn skal fylgja skilvirkri áætlun um meindýravarnir, einkum vegna nagdýra, til þess að koma í veg fyrir smit í svinum. Stjórnandinn skal halda skrár yfir áætlunina þannig að lögbæru yfirvaldi þyki fullnægjandi.
 - c) Stjórnandinn skal sjá til þess að allt fóður hafi verið fengið hjá starfsstöð sem framleiðir fóður í samræmi við þær meginreglur sem lýst er í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 183/2005 frá 12. janúar 2005 um kröfur varðandi hollustuhætti sem varða fóður⁽¹⁾.
 - d) Stjórnandinn skal geyma fóður, sem ætlað er tegundum sem eru næmar fyrir trikinu, í lokuðum silóum eða öðrum nagdýraheldum ílátum. Öll önnur fóðuraðföng skulu fá hitameðhöndlun eða vera framleidd og geymd þannig að lögbæru yfirvaldi þyki fullnægjandi.
 - e) Stjórnandinn skal sjá til þess að dauðum dýrum sé safnað saman til förgunar innan 24 klukkustunda frá dauða og að gætt sé að hollustuháttum. Dauðum smágrisum má þó safna saman og geyma á bújörðinni í vel lokuðum ílátum meðan förgunar er beðið.
 - f) Ef sorphaugur er í grennd við bújörðina skal stjórnandinn tilkynna lögbæru yfirvaldi um það. Lögbært yfirvald skal í framhaldi af því meta áhættuna sem í því felst og taka ákvörðun um hvort bújörðin eigi að fá viðurkenningu sem trikinulaus bújörð.
 - g) Stjórnandinn skal tryggja að smágrisir, sem koma annars staðar frá inn á bújörðina, og svin, sem eru keypt, séu fædd og alin við stýrð skilyrði í samþættum framleiðslukerfum.
 - h) Stjórnandinn skal tryggja að svinin séu auðkennd svo að rekja megi hvert dýr aftur til bújarðarinnar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 35, 8.2.2005, bls.1

- i) Stjórnanda er einungis heimilt að koma með ný dýr á bújörðina ef:
- þau eru frá bújörðum sem hafa verið opinberlega viðurkenndar sem trikinulausar bújarðir eða
 - þeim fylgir vottorð sem lögbært yfirvald í útflutningslandi hefur staðfest þar sem því er lýst yfir að dýrið sé frá bújörð sem hefur verið viðurkennd sem trikinulaus bújörð, eða
 - þeim er haldið í einangrun þangað til staðfest hefur verið að niðurstöður úr sermiprófi, sem tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins samþykkir, hafa reynst neikvæðar. Sýnataka til sermiprófunar má ekki hefjast fyrr en dýrin hafa verið á bújörðinni í fjórar vikur.
- j) Stjórnandinn skal sjá til þess að allt framleiðslutímabilið hafi engin svín, sem á að slátra, aðgang að útisvæðum.
- k) Á fyrstu vikum ævinnar, fyrir fráfarur, skal aðgangur að útisvæðum leyður ef öll eftirtalin skilyrði eru uppfyllt:
- trikínusmit hefur ekki greinst í húsdýrum í viðkomandi landi undanfarin 10 ár,
 - til er eftirlitsáætlun fyrir hvert ár fyrir villt dýr sem eru næm fyrir trikinu. Áætlunin skal vera áhættumiðuð og henni skal framfylgt á svæði sem er faraldsfræðilega tengt landfræðilegri staðsetningu trikinulausu býlanna. Prófanir á viðeigandi vísitögundum á grundvelli fyrri niðurstaðna skal vera liður í áætluninni. Í niðurstöðum skal sýnt fram á að algengi trikinu sé undir 0,5% í vísidýrum,
 - þegar dýrin eru úti skulu þau vera á vel girtum svæðum,
 - vöktunaráætlunin, sem um getur í 11. gr., skal vera fyrir hendi og eftirlit skal vera tíðara á þeim bújörðum sem eiga í hlut,
 - við slátrun skal taka sýni kerfisbundið úr öllum gyltum og göltum sem haldin eru til undaneldis á bújörðinni og þau rannsökuð með tilvísunargreiningaraðferðinni sem lýst er í I. kafla I. viðauka eða einni af staðgönguaðferðunum sem lýst er í II. kafla I. viðauka og
 - gera skal ráðstafanir til að koma í veg fyrir aðgang stórra fugla sem eru kjötætur og alætur (t.d. krákur, ránfuglar).
- B. Stjórnendur matvælafyrirtækja á bújörðum, sem hafa verið viðurkenndar sem trikinulausar bújarðir skulu upplýsa lögbært yfirvald um það ef einhver þeirra krafna, sem kveðið er á um í A-lið, er ekki lengur uppfyllt eða um hvers kyns breytingar aðrar sem hafa átt sér stað og kunna að hafa áhrif á stöðu bújarðarinnar sem trikinulausrar bújarðar.

II. KAFLI

SKYLDUR LÖGBÆRRA YFIRVALDA

- A. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjum, þar sem trikiná hefur greinst í alisvínunum á undanförmum 10 árum, geta viðurkennt bújörð sem trikinulausa bújörð að því tilskildu:
- að a.m.k. tvær eftirlitsheimsóknir eigi sér stað á síðustu 12 mánuðum áður en bújörðin hlýtur viðurkenningu til að ganga úr skugga um að farið sé að kröfum A-liðar I. kafla IV. viðauka og
 - að sýni hafi verið tekið úr öllum svínunum sem send voru til slátrunar síðustu 24 mánuði fyrir viðurkenninguna eða á lengra tímabili ef lögbært yfirvald kemst að þeirri niðurstöðu að það sé nauðsynlegt til að tryggja þannig að lögbæru yfirvaldi þyki fullnægjandi að nægilega mörg dýr frá bújörðinni hafi verið prófuð með einni af sniklagreiningaraðferðunum sem lýst er í I. og II. kafla I. viðauka og
 - að niðurstöður allra prófana hafi verið neikvæðar og
 - að áhættumiðuð vöktunaráætlun með villtum dýrum sé fyrir hendi á þeim svæðum þar sem bæði finnast villt dýr og bújarðir sem sækja um stöðu trikinulausra bújarða; vöktunaráætlunin stuðlar að bestu greiningu snikla með því að notuð eru hentugustu vísidýrin og besta greiningartæknin, með því að taka sýni úr eins mörgum dýrum og eins stór kjötsýni og við verður komið; sniklar, sem finnast í villtum dýrum, eru greindir til tegunda í tilvísunarrannsóknarstofu viðkomandi aðildarríkis eða tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins; tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins getur aðstoðað með því að útbúa staðlaðar aðferðarlýsingar fyrir vöktunaráætlanir með villtum dýrum.

Heimilt er að nota rannsóknarsöguleg gögn til að uppfylla kröfurarnar í þessum hluta.

- B. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjum, þar sem tríkína hefur greinst í alisvínunum á undanföllum 10 árum, geta viðurkennt bújörð sem tríkínulausa bújörð að því tilskildu:
- að kröfurarnar í d-lið A-hluta hér að framan hafi verið uppfylltar.
- C. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að viðurkenna flokk bújarða sem flokk tríkínulausra bújarða ef öll eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:
- allar kröfurarnar, sem settar eru fram í A-lið I. kafla IV. viðauka, hafa verið uppfylltar, að undanskildum k-lið, sem gildir ekki, og
 - í landinu hefur ekki greinst smit, sem á sér uppruna innanlands, í húsdýrum undanfarin 10 ár en á þeim tíma hafa farið fram samfelldar prófanir á stofni slátraðra svína þannig að fullyrða má með a.m.k. 95% öryggi að allt smit greinist ef algengi tríkínu fer yfir 0,0001% og
 - nákvæm lýsing á þessum flokki bújarða skal liggja fyrir, hvers konar búskapur er stundaður þar og hvaða dýrategundir eiga í hlut og
 - áhættumiðaðri vöktunaráætlun með villtum dýrum hefur verið komið á í samræmi við d-lið A-hluta II. kafla IV. viðauka.
- D. Til viðbótar við kröfurarnar í IV. viðauka við tilskipun 2003/99/EB skal frumskýrslan og síðan ársskýrslur til framkvæmdastjórnarinnar innihalda eftirfarandi upplýsingar:
- fjöldi tilvika (innfluttra og sem eiga uppruna innanlands) þar sem tríkína greinist í mönnum, þ.m.t. faraldsfræðileg gögn,
 - niðurstöður prófana vegna tríkínu í alisvínunum sem ekki hafa verið alin í húsakosti við stýrð skilyrði í samþættum framleiðsluferfum; í niðurstöðunum verður að koma fram aldur og kyn sýktra dýra, tegund stjórnunarkerfis, hvaða greiningaraðferð var notuð, umfang sýkingar (ef það er þekkt) og allar viðbótarupplýsingar sem skipta máli,
 - niðurstöður prófana vegna tríkínu í gyltum og göltum til undaneldis; í niðurstöðunum verða að koma fram þær upplýsingar sem um getur í b-lið,
 - niðurstöður prófana vegna tríkínu í skrokkum villisvína, hrossa, villtra dýra og vísidýra af öllu tagi,
 - niðurstöður sermiprófana, sem um getur í 11. gr., þegar tilvísunarrannsóknarstofa Bandalagsins hefur fullgilt viðeigandi prófunaraðferð,
 - önnur tilvik, þar sem grunur leikur á um tríkínu, annaðhvort tilvik sem tengjast innflutningi eða koma upp innanlands, og allar rannsóknarstofuniðurstöður sem skipta máli,
 - upplýsingar um allar jákvæðar niðurstöður og greining landsbundinnar tilvísunarrannsóknarstofu eða tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins á tegundum tríkínu,
 - gögnin skulu lögð fram á því sniði og samkvæmt þeirri tímaáætlun sem Matvælaöryggisstofnun Evrópu ákvarðar fyrir tilkynningar um mannsmitanlega dýrasjúkdóma,
 - að því er varðar skýrslur um bújarðir eða flokka bújarða sem eru tríkínulausar: upplýsingar varðandi fjölda bújarða, sem eru tríkínulausar, og samantekt niðurstaðna úr skoðunum á tríkínulausum bújörðum, þ.m.t. upplýsingar um það hversu vel bændur fara að reglum,
 - að því er varðar skýrslur varðandi svæði þar sem áhættan er óveruleg skal leggja fram upplýsingar um:
 - vöktunaráætlunina, sem fylgt er í samræmi við 11. gr., eða samsvarandi upplýsingar,
 - áhættumiðaðu vöktunaráætlunina með villtum dýrum, sem fylgt er í samræmi við d-lið A-hluta hér að framan, eða samsvarandi upplýsingar.

Fylgiskjal II.**REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1665/2006**

frá 6. nóvember 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2075/2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með trikinu í kjöti

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis ⁽¹⁾, einkum 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 er kveðið á um sérstakar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis, einkum að því er varðar heilbrigðismerkingu.
- 2) Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2075/2005 frá 5. desember 2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með trikinu í kjöti ⁽²⁾ er yfirleitt ekki leyft að kjöt af alisvínnum sé fært frá sláturhúsum áður en niðurstöður úr rannsóknum á trikinusmiti hafa verið tilkynntar opinberum dýralækni. Hins vegar er með reglugerð (EB) nr. 2075/2005 leyft með sérstökum ströngum skilyrðum að setja heilbrigðismerki á kjötið og leyfa flutning á því áður en niðurstöður eru kunnar. Við slíkar aðstæður er brýnt að lögbæra yfirvaldið staðfesti að hvenær sem er sé unnt að rekja til fulls feril kjötsins sem leyft var að flytja.

3) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2075/2005 til samræmis við það.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2075/2005 komi eftirfarandi:

„3. Ef fyrir hendi eru starfsreglur í sláturhúsum til að tryggja að engir hlutar skrokka, sem skoðaðir eru, fari af athafnasvæðinu fyrr en niðurstöður úr rannsókn á trikinu reynast neikvæðar og lögbært yfirvald samþykkir starfsreglurnar formlega eða ef undanþágan, sem veitt er í b-lið 2. mgr. 2. gr. á við, má nota heilbrigðismerkið, sem kveðið er á um í 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 854/2004, áður en niðurstöður rannsóknar á trikinu liggja fyrir.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

B-deild – Útgáfud. 19. febrúar 2010

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 206, leiðrétt með Stjtið. ESB L 226, 25.6.2004, bls. 83. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2076/2005 (Stjtið. ESB L 338, 22.12.2005, bls. 83).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 338, 22.12.2005, bls. 60.